

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ศึกษาสมรรถนะการสอนศีลธรรมของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒

ผู้วิจัย : พระปลัดธนากร สนตมโน (เพราะถะ)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ :

: พระครูอมรธรรมานุสิฐ, พธ.บ. (พระพุทธศาสนา),
 ศน.ม. (พุทธศาสนศึกษา), Ph.D. (Buddhist Studies).
 : ผศ.ดร.จักรพรรณ วงศ์พรพวิณ, พธ.บ. (ปรัชญา), M.A. (Philosophy),
 Ph.D. (Philosophy).
 : ดร.บรรพตแคลไธสง, พธ.บ. (พระพุทธศาสนา), M.A. (Philosophy),
 Ph.D. (Philosophy).

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (๑) เพื่อศึกษาสมรรถนะการสอนของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ (๒) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ทำการวิจัยโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๑๗ คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (Least SingificantDiffernce : LSD.)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๒ มีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีลงไป จำนวน ๒๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑ และมีประสบการณ์ในการทำงาน ๖-๒๐ ปี จำนวน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๖

๒. สมรรถนะการสอนของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าสมรรถนะการสอนของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการผลิตและการใช้สื่อ, ด้านเนื้อหาและหลักสูตร, ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน, ส่วนด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อยกว่าทุกข้อตามลำดับ

๓. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสอนศีลธรรมของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าครู ที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกันสมรรถนะการสอนศีลธรรมของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในรายด้าน คือ ด้านเนื้อหาและหลักสูตรด้านการผลิตและการใช้สื่อ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดประเมินผล พบว่า ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสมรรถนะการสอนศีลธรรมของพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ พบว่า ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาทั้งไม่สามารถกำหนดโครงสร้างหลักสูตรได้ตามเป้าประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้านการผลิตและการใช้สื่อขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีรวมทั้งขาดแคลนเทคโนโลยีในการสอน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนนักเรียนไม่เชื่อฟังไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดีเท่าที่ควรในขณะทำการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลสถานศึกษาไม่มีระเบียบการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาแก่พระสอนศีลธรรมทั้งไม่มีความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลตามสภาพจริงข้อเสนอแนะวางแผนการทำงานให้พระสอนศีลธรรมอย่างเป็นระบบและต้องมียุทธศาสตร์ในการหาพระที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานเพื่อให้การสอนศีลธรรมมีประสิทธิภาพสนับสนุนทุนในการซื้อเทคโนโลยีให้พระสอนศีลธรรมและจัดอบรมถวายความรู้แก่พระวิทยากรที่สอนศีลธรรมอย่างทั่วถึงพระสอนศีลธรรมควรมีการสอนแบบผ่อนคลายไม่ควรสอนแต่หลักธรรม ควรสอดแทรกความสนุกสนานอย่างอื่นเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนสถานศึกษาควรมีเจ้าหน้าที่วัดผลประเมินผลที่ชำนาญให้แก่พระสอนศีลธรรมและมีการประเมินผลอย่างจริงจังจึงจะได้ทราบถึงความสำคัญของการเรียนการสอนหลักพุทธธรรม

Thesis Title : A Study of the Competency of the Buddhist Monk Teachers in Teaching Buddhism According to Teachers under Loei Primary Educational Service Area Office 2.
Researcher : Phrapalad Thanakorn Santamano (Prota)
Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisor Committee :

: Phrakhru Amondhammanusit, B.A. (Buddhist Studies),
M.A. (Buddhist Studies), Ph.D., (Buddhist Studies).
: Asst. Prof.Dr. Jakkraphan Wongpornphawan, B.A. (Philosophy),
M.A. (Philosophy), Ph.D. (Philosophy)
: Dr. Banpot Khathaisong, B.A. (Buddhist Studies),
M.A. (Philosophy), Ph.D. (Philosophy).

Date of Graduation: 16 March 2016

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism according to the opinions of school teachers under Loei Primary Educational Service Area Office 2, and (2) to compare the opinions of administrators, teachers, and personnel in the school under Loei Primary Educational Service Area Office 2. The instrument of this quantitative research was the five-point rating scale questionnaire, used to collect data from 317 samples that were selected by the simple random sampling. The data analysis was conducted by the Statistical Package for the Social Sciences in terms of frequency distribution (f), percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (SD), T-test, and one-way ANOVA. Paired comparison of the means was applied to obtain the least significant difference (LSD).

The research findings were as follows:

1. The questionnaire respondents were mostly female, accounting for 213 persons or 67.2 %, with more than 51 years of age; accounting for 132 persons or 41.6 %, with a qualification at lower than Bachelor's level, accounting for 257 persons or 81 %, and with work experience between 6-20 years, accounting for 227 persons or 71.6 %.
2. The competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism according to the opinions of school teachers under Loei Primary Educational Service

Area Office 2 was found to be overall at a high level ($\bar{x}= 3.58$). When considered in each aspect, the competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism according to school teachers under Loei Primary Educational Service Area Office 2 was found to be at a high level in each aspect, ranking in the descending order of the mean scores: media production and application, content and curriculum, learning process, measurement and evaluation, which was found to be at a lower level, respectively.

3. The comparison of the competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism according to the opinions of school teachers under Loei Primary Educational Service Area Office 2, classified by personal factors: gender, age, qualification and work experience, was found that the opinions of the teachers with different genders, ages, qualifications and work experiences on the competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism were found not to be overall different. That was not in accordance with the research hypothesis. When considered in each aspect: media production and application, content and curriculum, learning process, measurement and evaluation, they were found not to be different, too. That was also not in accordance with the research hypothesis.

4. The problem sand recommendations for the competency of the Buddhist monk teachers in teaching Buddhism according to the opinions of school teachers under Loei Primary Educational Service Area Office 2 were found that, in the aspect of content and curriculum, the Buddhist monk teachers lacked knowledge on curriculum designing and they had limited competence on curriculum structuring to serve the goal of the student-centered education. In the aspect of media production and application, they lacked knowledge on the teaching technology. In the aspect of learning process, they were without competence for class management and they were unable to control students while teaching. In the aspect of measurement and evaluation, it was found that the schools did not provide any assessment policy and practice as required by the Buddhist monk teachers, and at the same time, the Buddhist monk teachers lacked knowledge on measurement and evaluation in reality. It was recommended that the schools should plan for the Buddhist monk teachers to teach Buddhism in a systematical manner; assign the distinct policy to recruit the Buddhist monk teachers with higher teaching skill and knowledge for more efficient outcome; and support the Buddhist monk teacher with teaching technologies and related training courses. On the other hand, the Buddhist monk teachers should have teaching strategies with the more relaxed attitude, which was not stressed on explaining the Buddhist principles but which was resorted to entertainment methods to attract the students' attention. The

school personnel with experiences on measurement and evaluation should be assigned as the Buddhist monk teachers' consultants; and the measurement and evaluation was clearly conducted in order to understand the importance of learning the Buddhist principles.